

δόχρους λάμψις· εἶτα αὐτὴ ὠχρίασε καὶ θαμβωτικόν, λευκὸν φῶς ἐπλήρωσε τὸν οὐρανόν· τοῦτο κατέστη εἶτα καθαρώτερον καὶ λευκώτερον, μέχρις οὗτου δι' αἰφνιδίου, χαροποῦ ἄλματος ὁ ἥλιος ἀνῆλθεν ὑπερβεντῶν κατωτέρων ὑψωμάτων λόφου καὶ μετὰ μικρὸν ὡς βέλος ἀπὸ τοῦ τόξου τοῦ Φοίβου· Ἀπόλλωνος, ἐπίπεδος δέσμη ἀκτίνων φωτὸς διέσχισε τὴν μεγάλην αἴθουσαν καὶ ἐρρίφθη μετὰ ζώσης, οὕτως εἶπεν, δόξης ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἱεροῦ. Οὕτω δὲς τοῦ ἔτους ὁ μέγας θεὸς ἐπισκέπτεται τὸ ἱερόν καὶ καθαγιάζει ἐκ νέου διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὸν τὴν ἀγιότητα ἀποβαλόντα βωμόν.

Ἀρχαιολογικὴ ἀνακάλυψις ἐν Αἰγύπτῳ. — Ἀνταποκριτὴς ἐκ Καίρου ἔγραψεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Μαΐου τὰ ἐπόμενα :

Εἰς ἀπόστασιν δύο περίπου μιλίων πρὸς Ἀ τῆς Ἀλεξανδρείας εὐρηται ἡ πεδιάς τῆς Ἐλευστίνος, ταυῖν ἀλατοῦχος βάλτος καὶ ἀδαθῆς λίμνη, ἀποτέλεσμα καθιζήσεως τοῦ ἰδάφους, τοῦθ' ὕπερ πιστεύεται ὅτι ἐτελέσθη ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως ἐν τοῖς περίξ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρξεν ἐν τῇ πεδιάδι ταύτῃ ναὸς τῆς Δήμητρος Περσεφόνης, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποῦ ἦσαν τοποθετημένα, κατὰ τὰς περιγραφὰς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, κολοσσαῖα ἀγάλματα τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας, τοῦ πρώτου παρισταμένου ὡς τοῦ Θεοῦ Ὀσίριδος καὶ τῆς τελευταίας ὡς τῆς θεᾶς Ἰσιδος. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα περιγράφονται ὑπὸ τοῦ αἰγυπτίου ἀστρονόμου καὶ σοφοῦ Μαχμούδ Φαλακῦ ἐν τῷ πρὸ εἰκοσαετίας «περὶ τῆς Ἀρχαίας Ἀλεξανδρείας» δημοσιευθέντι συγγράμματι αὐτοῦ. Εἶχεν ἴδει δὲ ταῦτα πρὸ δέκα ἐτῶν ὅτε ἐποιεῖτο ἀνασκαφὰς πρὸς εὐρεσιν τῆς Κανωπικῆς ὁδοῦ καὶ πρὸς συλλογὴν ὕλης, τὴν θὰ ἐγρηγοροῦσε ὁ ἀποθανὼν αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Βίος Καίσαρος». Ἐκτοτε τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἐξηφανίσθησαν, πιθανῶς ἐκ νέου καταχωσθέντα κατὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τοῦ ἰδάφους χάριν καλλιεργείας. Ὁ Δανινὸς Πασσᾶς δραστήριος ἐπιχώριος ἀρχαιολόγος, ἤρξατο ἐσχάτως ἀνασκαφῶν, ἐν θέσει δὲ ἐφ' ἧς ἐκείντο κατέσπαρμένοι πλείστοι ὄσοι ὄγκοι γρανίτου λίθου καὶ στήλαι, εὐρε, καθὰ πιστεύει, τὰ λείψανα τοῦ ναοῦ. Πλησίον δὲ που ἀνεκάλυψε λίαν κεκολοβωμένον κολοσσαῖον ἄγαλμα ἐκ φαισοῦ γρανίτου, παριστῶν τὴν κεφαλὴν γυναικὸς φερομένης τὰ ἐμβλήματα καὶ κεκρύφαλον τῆς Ἰσιδος. Ἡ ρὶς εἶναι κεκολοβωμένη, οἱ πρόεχοντες ὄμως ὀφθαλμοί, τὸ σχῆμα τῶν σαρκῶν καὶ ὁ ζωηρὸς κυκλικὸς πώγων, καταδεικνύσι τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Πτολεμαίων. Μόνῃ ἡ κεφαλὴ ἔχει ὕψος ἐνὸς μέτρου καὶ πλέον. Ἡ καλλιτεχνικὴ ἐργασία τοῦ εὐρήματος εἶναι λίαν κανονικὴ καὶ ἐπιμελετημένη καὶ ἀποτελεῖ πιθανῶς ἔργον ἐξόχου Ἑλλήνου καλλιτέχνου. Μέγα ἀπεσπασμένον τεμάχιον παρίστησι τμήμα τῆς δεξιᾶς ἀνδρός, τοῦ ἀντίχειρος κρατοῦντος τοὺς δακτύλους γυναικείας χειρὸς, τὰς αὐτὰς ἐχούσης καὶ τὸ ἄγαλμα ἀναλογίας. Ὁ Δανινὸς πασσᾶς συνταυτίζει τὸ εὐρημα αὐτοῦ μετὰ βεβαιότητος πρὸς τὸ ἄγαλμα τῆς Κλεοπάτρας, θεωρεῖ δὲ αὐτὸ ὡς ἐν εἶδει εἰκόνας ἀνδριάντα τῆς διασήμου βασιλείσης. Ἄν ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῆς γνώμης ταύτης, τὸ εὐρημα ἔσται μοναδικὸν καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Ἦδη ἐξακολουθεῖ τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀντιστοιχοῦντος αὐτῷ ἀνδριάντος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου, ὅπερ πιστεύεται ὅτι μετεκινήθη εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν, ἐρρίφθη εἰς ὄπην καὶ συνεκαλύφθη. Ἄν αἱ ἐρευναὶ αὐταὶ περατωθῶσιν ἐπιτυχῶς, οἱ δύο οὗτοι ἀνδριάντες θὰ συγκαταλέγονται ἐν τοῖς πολυτιμωτέροις καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσι κειμηλίοις τῆς ἀρχαίας Ἀλεξανδρείας.

Ἀμερικανικὴ πρωτοτυπία. — Ἐν Εὐρώπῃ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα διατηροῦνται ἐν τῷ γάμῳ ὁ γαμβρὸς περιβάλλεται μέλαιναν στολὴν καὶ ἡ σύζυγος λευκὴν ἐσθῆτα καὶ μεταβαίνουνσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἢ εἰς τὸν ναόν. Ἐν Ἀμερικῇ ὅμως, ἐκτὸς ἄλλων πρωτοτυπιῶν, νυμφεύονται καὶ ἐν τῷ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ Βαρτόλδη κατασκευασθέντος ἀγάλματος, τῆς περιπύστου ἐκείνης Ἐλευθερίας ἧτις εἶναι ὁ πύργος Ἐφφὲλ τοῦ Νέου Κόσμου. Ἐντὸς τῆς κεφαλῆς δὴλ. τοῦ μνημείου τούτου ὁ κ. Κάρλος Γκάρνερ συνεζεύξατο τὴν δεσποινίδην Φλωρεντίαν Κίλλινς, τοῦ μυστηρίου τελεσθέντος ἐνώπιον πολλῶν προσκεκλημένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως Κλάφριν. Κατὰ τὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔξοδον πάντων οἱ γάμοι εἶχον εὐλογηθῆ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΝ ΚΥΠΡῳ. ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΚΟΙΝΕΝΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

ΠΝΥΤΑΓΟΡΟΥ.

39) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα στέφανον πυργωτόν, περιδέρατον καὶ ἐνώτια καὶ ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου ὅπισθεν: ΠΝ(υταγόρω).

Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα διάδημα πυργωτόν, περιδέρατον καὶ ἐνώτια καὶ ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου ὅπισθεν: ΒΑ(σιλέως). Χρυσῶν.

40) Ἐμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ ὅπισθεν Π=Π(υταγόρω).

Ἐμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ ὅπισθεν: πα.=βα(σιλέως). Χρυσῶν.

41) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα στέφανον ἐκ μυρσίνης καὶ ἔχουσα τὴν κόμην μακράν, περιδέρατον, τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου ὅπισθεν ΠΝ(υταγόρω).

Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν ἐπὶ τῶν νώτων, περιδέρατον, ἐνώτιον καὶ ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου ὅπισθεν: ΒΑ(σιλέως). Ἀργυρῶν.

42) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ διαδήματος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα περιδέρατον καὶ ἔχουσα τὴν κόμην μακράν ὅπισθεν: ΠΝ(υταγόρω).

Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ ἐνωτίων ὅπισθεν: ΒΑ(σιλέως). Ἀργυρῶν.

43) Ἐμπ. Ταῦρος ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερά, ὑπεράνω.

Ἐμπ. Ἄετός, ὄρθιος, πρὸς τὰ ἀριστερά ἔμπροσθεν: πυ. πα.=Π(υταγόρω) βα(σιλέως). Ἀργυρῶν.

ΝΙΚΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

44) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα στέφανον πυργωτόν, ὡς τὸν τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Πνυταγόρου ὅπισθεν: ΝΙ(κοκρέοντος).

Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα πυργωτόν διαδήμα ὡς τὸ τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Πνυταγόρου ὅπισθεν ΒΑ(σιλέως). Χρυσῶν.

45) Ἐμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ ὅπισθεν ΝΙ: ἢ ΝΚ.

Ἐμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ, ἐστεμμένη μετὰ μυρσίνης, φέρουσα περιδέρατον καὶ ἐνώτια ὅπισθεν: πα.=βα.

46) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον, ὅπισθεν: κυ=Κυ. Χρυσῶν.

Πιθανῶς ἐκόπη, ὅτε ὁ Νικοκρέων ἦτο ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖον στρατηγὸς ἀπάσης τῆς νήσου, ἦτοι βασιλεὺς τῶν Κυπρίων.

47) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ, φέρουσα στέφανον πυργωτόν, περιδέρατον καὶ ἐνώτια ὅπισθεν: ΝΚ.

Ἐμπ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος Ἀπόλλωνος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ τόξον ὅπισθεν τοῦ λαίμου ὅπισθεν: ΒΑ. Ἀργυρῶν.

48) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον, πρὸς τὰ δεξιὰ: ΒΑ.

Ἐμπ. ΝΚ. Ἀργυρῶν.

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ.

48) Ἐμπ. Ἐρυθρὸς τοὺς ὤμους γλαυδοὶ κεκαλυμμένους, βαδίζων πρὸς τὰ ἀριστερά, τὸ κηρύκειον ἔχων ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐξηλωμένην ἔμπροσθεν: πα. σα. λα.=βα(σιλέως) Σαλαμίνος. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ἐμπ. Κεφαλὴ ἀνδρὸς γενεάτου καὶ κερασφόρος τοῦ Ἀμμωνος πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. Ἀργυρῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΙΤΙΟΥ ΚΑΙ ΙΔΑΛΙΟΥ.

ΒΑΑΛΜΕΛΕΚ.

1) Ἡρακλῆς, τῆ λεοντῆ περιβεβλημένος, μαχόμενος πρὸς τὰ δεξιὰ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατῶν τὸ τόξον, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὸ ρόπαλον.

*Οπ. Ὁ αὐτὸς τύπος πρὸς τὰ δεξιὰ ὑπεράνω φοινικικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως γράμματα ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεπραγμένα ὑπὸ σφαιριδίων ἐπιπεπραγμένον ἐπὶ στατῆρος τοῦ Ἰδαλίου. Ἀργυροῦν.

2) *Εμπ. Ὁ αὐτὸς τύπος.

*Οπ. Ὁ αὐτὸς τύπος καὶ τὸ αὐτὸ τετράγωνον ἔμπροσθεν τοῦ Ἡρακλέους κεφαλῆ κριοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ ὑπεράνω φοινικικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως γράμματα. Ἀργυροῦν.

3) *Εμπ. Ἡρακλῆς ὡς ἀνωτέρω.

*Οπ. Λέων, πρὸς τὰ δεξιὰ, καταβιθρώτων δορκάδα ὑπεράνω φοινικικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως γράμματα τὸ ὄλον ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεπραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. Ἀργυροῦν.

ΑΖΒΑΑΛ.

4) *Εμπ. Ἡρακλῆς ὡς ἀνωτέρω, ἀλλὰ ρυθμοῦ μεταγενετέρου.

*Οπ. Ὁ αὐτὸς τύπος καὶ τὸ αὐτὸ τετράγωνον ὑπεράνω φοινικικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως γράμματα. Ἀργυροῦν.

5) *Εμπ. Τοξότης γονυπετής, πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατῶν διὰ τῶν χειρῶν βέλος ἔμπροσθεν αὐτοῦ τόξον. Μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτοῦ: σα. = Σα. Κύκλῳ φοινικικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως γράμματα φέρει κάλυμμα κεφαλῆς ὅμοιον πέλῳ καὶ πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν γωρυτόν.

*Οπ. Λέων πτερωτός, πρὸς τὰ ἀριστερά, τὸ στόμα χαίτων, ἐν δλίγον κανονικῷ τετραγώνῳ περιπεπραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. Ἀργυροῦν.

Ἰποτίθεται ἐκ τοῦ κυπριακοῦ χαρακτῆρος (σα) ἦτι ἐκόπη ἐν Σαλαμίῳ.

ΔΗΜΟΝΙΚΟΥ.

6) *Εμπ. Παλλὰς ὀρθία, ἀνωπός, ὄρωσα πρὸς τὰ ἀριστερά, ἡμιφεισμένη διπλοῦν ἀττικῶν χιτῶνα, ἔχουσα τοὺς ὤμους καὶ τὸ στῆθος περιβεβλημένους ὑπὸ τῆς αἰγίδος, ἐρειδομένη πρὸς τὰ ἀριστερά ἐπὶ δόρατος καὶ φέρουσα τὴν ἀσπίδα πρὸς τὸν ὑψωμένον ἀριστερὸν βραχίονα, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς ἀττικὸν κράνος μετὰ λόφου ἔμπροσθεν τὸ σύμβολον $\frac{\square}{\text{I}}$ ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

*Οπ. Ἐν ἐγκοίλῳ βαθεῖ τετραγώνῳ Ἡρακλῆς γενειάτης, τοὺς ὤμους κεκαλυμμένους τῆ λεοντῆ, μαχόμενος πρὸς τὰ δεξιὰ, κρατῶν τὸ τόξον εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ τὸ ρόπαλον εἰς τὴν δεξιάν ἔμπροσθεν φοινικιστί: «βασιλέως Δημονίκου Κιτι(έως)». Ἀργυροῦν.

7) *Εμπ. Ἡρακλῆς ὀρθιος, ἀνωπός, στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιὰ, πνίγων διὰ τῶν βραχιόνων τὸν λέοντα τῆς Νευέας· δεξιὰ τὸ σύμβολον $\frac{\square}{\text{I}}$, ἀριστερά: φα. μο. vi. = Δαμονί(χω).

*Οπ. Παλλὰς καθήμενη ἐπὶ πρύφρας νεῶς πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατούσα εἰς τὴν δεξιάν ἄφλαστρον. Φέρει κρηνητικὸν κράνος μετὰ λόφου ἔμπροσθεν: πα. σι. = βασι(λέως). Ἀργυροῦν.

Ὁ Δημονίκος οὕτως φαίνεται ὅτι ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰππονίκου, πρὸς δὲ ὁ Ἰσοκράτης ἔγραψε τὸν πρὸς Δημονίκον λόγον του. Ἦτο δὲ πιθανῶς θετὸς υἱὸς Εὐαγόρου τοῦ Α', καὶ ἐν ᾧ Νικοκλῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευεν ἐν Σαλαμίῳ, ὁ Δημονίκος φαίνεται ὅτι ἐβασίλευεν ἐν Κιτίῳ, ὅπερ Εὐαγόρας ὁ Α' μετ' ἄλλων εἶχε κατακτήσει· ἰδὲ καὶ Νικοκλῆς ἀνωτέρω ἐν τοῖς νομίμασι τῆς Σαλαμίως.

ΒΑΑΛΡΑΜ ΠΑΤΡΟΣ ΜΙΛΚΙΑΘΩΝΟΣ.

8) *Εμπ. Ἡρακλῆς μαχόμενος πρὸς τὰ δεξιὰ, διὰ τῆς δεξιᾶς ρόπαλον ἐγείρων, τὴν δ' ἀριστερὰν ἔχων προτεταμένην.

*Οπ. «Βααλράμ» ἐν φοινικικοῖς γράμμασι, πρὸς τὰ δεξιὰ λέων καταβίλων ἔλαφον.

ΜΙΛΚΙΑΘΩΝΟΣ.

9) *Εμπ. Ἡρακλῆς τῆ λεοντῆ περιβεβλημένος, μαχόμενος πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατῶν δόρυ, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ρόπαλον. Ἐν τῷ πεδίῳ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πιθανῶς τίτρα περσική.

*Οπ. Λέων καταβιθρώτων δορκάδα. Ἐν τῷ ποδίῳ πρὸς τὰ ἀριστερά ρόπαλον ὑπεράνω ἐπιγραφῆ φοινικική. Ἀργυροῦν.

10) *Εμπ. Ἡρακλῆς, ἀριστερὰ φοινικικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως τούτου γράμματα τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων.

*Οπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἡμιφεισμένη, φέρουσα περιδέριον καὶ ἐνώτια, ἔτι καὶ κάλαθον ὀδοντωτόν· τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων. Χαλκοῦν.

ΠΥΜΑΤΟΥ.

11) *Εμπ. Ἡρακλῆς γενειάτης μετὰ λεοντῆς καλυπτύσης τὴν κεφαλὴν του.

*Οπ. ὁ αὐτὸς τύπος ἐν τῷ αὐτῷ βηθουλῷ τετραγώνῳ περιπεπραγμένῳ ἐκ γραμμῶν σφαιριδίων ὑποκάτω φοινικικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως τούτου γράμματα. Ἀργυροῦν.

ΓΡΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΔΑΛΙΟΥ.

12) *Εμπ. Ἡ αὐτὴ σφίγξ, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐπὶ ρόδακος κύκλῳ: πα. κα. ρα. = ΒΑ(σιλέΦος) Γρξ.

*Οπ. Ἄνθος λωτοῦ μεταξὺ φύλλων κισσοῦ καὶ ἀστραγάλου· τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. Ἀργυροῦν.

Γρὰς βασιλέως εὑρίσκεται ἐν ταῖς ἐν ἐγχωρίῳ κυπριακῇ γραφῇ ἐπιγραφαῖς τοῦ Ἰδαλίου.

ΣΤΑΣΙΚΥΠΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΔΑΛΙΟΥ.

13) Ἔτερον ὅμοιον πρὸ τῆς κεφαλῆς τῆς Σφιγγός: σα = Σα Σ(τασί-κυπρος); Ἀργυροῦν.

14) *Εμπ. Ἔτερον ὅμοιον πρὸς τὰ δεξιὰ: ε. ια λι = Ἡδαλι[έΦων]1

ΑΒΕΒΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΔΑΛΙΟΥ.

15) *Εμπ. Σφίγξ ὀκλάζουσα, πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐγείρουσα τὸν ἀριστερὸν πόδα. Ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τὰ ἀριστερὰ σφαιριδίων ἐντὸς κύκλου ἐκ σφαιριδίων.

*Οπ. Ἐγκοιλὸν τετραγώνον. Ἀργυροῦν.

16) *Εμπ. Ὁ αὐτὸς τύπος. Ἡ σφίγξ φέρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐλικοειδὲς κόσμημα καὶ ἴσως πτερόν· κύκλῳ: πα. λο. λι· ὑποκάτω καὶ ἔμπροσθεν ἀνώθειον.

*Οπ. Ἐγκοιλὸν τετραγώνον ἀκανόνιστον Ἀργυροῦν.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἡ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΗΤΗΡ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

XIX.

Ἐν τούτοις ὁ Ἐδμόνδος εἶχε λάβει ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίαν τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ὑβελίνης μυστικὸν καὶ τὸ καθῆκον αὐτοῦ ὡς προστάτου. Ἀμα τῇ πρωίᾳ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι μεταβαίνει πρὸς θήραν, ἀπῆλθεν εἰς τὰς πεδιάδας, ὡς ἐχρυσίζον ὠραία σεπτεμβριανὰ ἡλιακαὶ ἀκτίνες, καὶ, ὡς βεβαίως ἠννοήθη, διηυθύνθη πρὸς τὸ μέρος τῆς κατοικίας τῶν Πρεζάνς, ὅπως, τούλχιςτον, τὸ ἐξωτερικὸν ἰδῆ αὐτῆς.

Ἐνῶ περιεπάτει ἀνά τὰς ὁδοὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ γεγηρακὸτος κυνός, παιδικοῦ αὐτοῦ φίλου, ἡ κυρία Ρουβερὰ εἶχεν ὀδηγήσει τὴν Ὑβελίνην εἰς τὴν μικρὰν αὐτῆς αἴθουσαν.

Ἡ αἴθουσα ἐκεῖνη δὲν εἶχε σχεδὸν μεταβληθῆ ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Ριχάρδος, πρὸ δέκα ἔξ ἐτῶν, ἔλαβε κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἧτις ἐστέρει αὐτὸν τῆς θυγατρὸς του. Εἶχον ἀνανεώσει τὸ καλύπτρον τὰς ἔδρας ὑφασμα καὶ ἀλλάξει τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων. Ἡ κ. Ρουβερὰ, δὲν εἶχε γηράσει πλείοτερον τῶν ἐπίπλων αὐτῆς, διότι ἡ μεγάλη ἀδράνεια αὐτῆς καὶ ἀπάθεια

1) Τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τούτου ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ διγλώσσῳ ἐκεῖνη ἐπιγραφῇ γεγραμμένη ἐν τῇ ἐγχωρίῳ κυπριακῇ γραφῇ τῇ εὑρεθείσῃ ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Λουούνης.